

καιρό κάποιοι γνωστοί-άγνωστοι σκοτεινοί κύκλοι να κάνουν το λαό μας να χάσει την εμπιστοσύνη του στους πάντες και τα πάντα ξεκινώντας από τους πολιτικούς και το κράτος και φτάνοντας ως τον ίδιο τον εαυτό του.

Τελείως διαφορετική είναι η δική μου άποψη ειδικά για τη θέση και την κατάσταση της χώρας και του λαού μας, αν λάβουμε υπ' όψιν από πού ξεκινήσαμε και πού φτάσαμε μέσα σε πενήντα μονάχα χρόνια.

Για όσους γνώρισαν την Ελλάδα του '30, του '40 και του '50, η διαφορά είναι όση της νύχτας από τη μέρα. Κι αυτό χάρη κυρίως στην αντοχή, τη δύναμη, την εργατικότητα και τις προσπάθειες του ελληνικού λαού.

Εδώ θα πρέπει να υπογραμμίσω ότι τα μεγαλύτερα δεινά ήταν ...εισαγόμενα. Δυστυχώς η μοίρα της χώρας μας σφραγίστηκε από τα «ενδιαφέροντα» των ισχυρών, που από την πρώτη στιγμή της επανάστασης του '21 έως σήμερα, δεν μας αφήνουν ούτε μια ώρα ησυχίας να κοιτάξουμε μόνοι μας ελεύθεροι και αδέσμευτοι τη ζωή μας».

Ο Μίκης Θεοδωράκης, λοιπόν, μια προσωπικότητα που τίμησε όσο λίγοι το όνομα της Ελλάδας, μια προσωπικότητα πάνω από τα μίση και τα πάθη, που έζησε στην καρδιά των γεγονότων των προηγούμενων δεκαετιών συμμετέχοντας δυναμικά στους κοινωνικούς αγώνες, συνεχίζει: «Έτσι και σήμερα είμαι βέβαιος ότι το 90% των όσων αρνητικών φαινομένων συγκλονίζουν τον τόπο μας, είναι ...εισαγόμενα και σκοπεύουν να αποπροσανατολίσουν και να παραλίσουν τον λαό μας, να τον διαιρέσουν και να τον εκβαρβαρίσουν, να τον καταστήσουν άβουλο υποχείριο... έχουν αποδυθεί σε έναν άνευ προηγουμένου αγώνα πλήσης εγκεφάλου του ελληνικού λαού με κύριο στόχο όπως είπαμε να τον απογοητεύσουν, να τον αποπροσανατολίσουν και να εξουδετερώσουν κάθε θετικό στοιχείο που υπάρχει μέσα του, ώστε να τον μετατρέψουν σε άβουλο όργανο...».

Ο Μίκης, ως πνευματικός δημιουργός σημάδεψε ανεξίτηλα εδώ και δεκαετίες τα καλλιτεχνικά και όχι μόνον δρώμενα στην πατρίδα μας. Το έργο του ξεπέρασε τα στενά ελλαδικά όρια. Τον ρωτήσαμε για το σήμερα, τί συμβαίνει; Με ποιές αξίες πορεύεται ο σύγχρονος Έλληνας; Υπάρχει πνευματική δημιουργία στον τόπο μας; «Ανήκω κι εγώ στην σιωπηλή πλειοψηφία των Ελλήνων, που κάτω από την επιφάνεια της λαμπερής αλλά δηλητηριώδους βιτρίνας που σκεπάζει τη χώρα μας, εργάζονται, μοχθούν, προοδεύουν, ελπίζουν και ονειρεύονται ένα μέλλον καλύτερο. Γνωρίζουμε ότι παρά τις δυσκολίες τα επιτεύγματα που έγιναν στη χώρα μας μάς επιτρέπουν να διαφυλάξου-

“ **Ανήκω κι εγώ στην σιωπηλή πλειοψηφία των Ελλήνων, που εργάζονται, μοχθούν, προοδεύουν, ελπίζουν και ονειρεύονται ένα μέλλον καλύτερο** ”

με τις κατακτήσεις μας, να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες και να εξαπλώσουμε την κοινωνία της αλληλεγγύης που είναι προϋπόθεση για τον εξανθρωπισμό της ζωής μας. Ποια είναι τα βασικά εμπόδια; Οι κάθε είδους εξουσίες... που μας διαιρούν, μας αγχώνουν και μας διαλύουν πνευματικά, ψυχικά και βιολογικά. Έτσι όλες αυτές οι στρατιές των τίμιων εργαζόμενων, επιστημόνων, διανοουμένων, εργατών, υπαλλήλων, αγροτών, που με το ταλέντο, την αξία και τη συνεχή προσπάθειά τους

γυρίζουν καθημερινά τον τροχό της ζωής παράγοντας τον πλούτο της χώρας, παραμένουν στο σκοτάδι της αφάνειας, μιας και σήμερα μας διαφεντεύουν τα κάθε είδους παρσίτα, που όχι μόνο δεν προσφέρουν αλλά αντίθετα προσπαθούν με κάθε τρόπο να μας πάνε πίσω. Και κοντά στα δικά μας κακά και ανάποδα, μάς ήρθε και η διεθνής οικονομική κρίση, για να μας εξουθενώσει....”.

Συνεχίσαμε ζητώντας τη γνώμη του για τις διεξόδους από το τέλμα στο οποίο δείχνει να βυθίζεται η ανθρωπότητα: “Μιας και με ρωτάτε και για το μέλλον της ανθρωπότητας, ιδού ο μεγάλος ένοχος. Το χρήμα και η θεοποίηση του. Το χρήμα έγινε φετίχ που θα πρέπει όλοι -σαν τους άγριους- να το προσκυνούν.

Διαβάζουμε ότι 100, 200, 300 δισεκατομμύρια δολάρια έφυγαν από μια βιομηχανία που άφησε πίσω της χιλιάδες άνεργους που τρώνε σε συσσίτιο. Έφυγε! Και πού πήγε; Εγώ πάντως δεν καταλαβαίνω τίποτα. Μονάχα ένα: ότι ήρθε ο καιρός να απαλλαγούμε από την λατρεία-θεοποίηση του χρήματος. Και να αναζητήσουμε την κοινωνία της αλληλεγγύης. Πώς; Πότε; Ποιοι; Θα βρεθούν. Αλλιώς μας περιμένει το απόλυτο χάος. Όσο για την Ελλάδα, έχει συσσωρευμένο πολιτισμό (κάθε είδους), ικανό να «θρέψει» δέκα γενιές. Εκείνο που μας λείπει είναι η Παιδεία, η αυτοεκτίμηση και η γνώση και προβολή του κάθε καλού και της κάθε αξίας που διαθέτει η χώρα μας.

Ο κύριος Θεοδωράκης, τον οποίο ευχαριστούμε για την τιμή που μας έκανε να απαντήσει στα ερωτήματά μας, αναφέρθηκε και σε πολλά άλλα ζητήματα και μάλιστα με εξαιρετικά αποκαλυπτικό τρόπο, αναφέροντας τα πράγματα με το όνομά τους -άλλωστε πάντοτε εξέφραζε την γνώμη του με παρρησία- τα οποία θα δημοσιεύσουμε σε επόμενη παρουσίαση. **1**

